

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 776/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť V. H. vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 50 ods. 3, čl. 149 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 To 75/2013 z 15. augusta 2013, ako aj uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2 Tos 68/2014 z 24. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. októbra 2014 doručená sťažnosť V. H. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 50 ods. 3, čl. 149 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 75/2013 z 15. augusta 2013, ako aj uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tos 68/2014 z 24. júna 2014.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom krajského súdu sp. zn. 2 To 75/2013 z 15. augusta 2013 uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. c) a d) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), za spáchanie ktorého mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V ďalšom sa sťažovateľ postupom podľa § 393 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) domáhal obnovy konania v jeho právoplatne skončenej trestnej veci. Tento jeho návrh Okresný súd Nové mesto nad Váhom uznesením sp. zn. 1 Nt 62/2013 z 20. marca 2014 zamietol. Krajský súd svojím uznesením sp. zn. 2 Tos 68/2014 z 24. júna 2014 sťažovateľom podanú sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. V ostanom podal sťažovateľ na ústavnom súde sťažnosť.

3. V petite podanej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „... sťažnosť prijal na ďalšie konanie...“ a takto rozhodol:

„Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, tomu koho práva podľa čl. 46 ods. 11, čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1, čl. 12 ods. 4, čl. 149, čl. 47 ods. 3, čl. 152 ods. 4, čl. 50 ods. 3, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR čl. 6 ods. 3 písm. b/c Dohovoru, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené bolo.

Krajskému súdu Trenčín č. k. 2Tos/68/2014, prikazuje konať tak aby dodržiaval Ústavu SR a Dohovor.

Ústavný súd SR zrušuje rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 2To/75/2013 a prikazuje Krajskému súdu Trenčín, aby prepustil... z výkonu trestu na slobodu.

Prikazuje Krajskému súdu, aby zrušil rozhodnutie č. k. 2To/75/2013 a vrátil vec na súd na nové konanie, nariadil vec na objektívne rozhodnutie inému trestnému senátu, kde budú z konania vylúčení všetci sudcovia zúčastňujúci sa v predchádzajúcom nezákonnom trestnom konaní...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

6. Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 2 To 75/2013 z 15. augusta 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. augusta 2013 (doručený sťažovateľovi a jeho právnomu zástupcovi 8. októbra 2013, pozn.), a proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 2 Tos 68/2014 z 24. júna 2014, ktoré bolo doručené sťažovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi v konaní o povolení obnovy konania... 31. júla 2014. Sťažovateľ podal sťažnosť smerujúcu proti obidvom rozhodnutiam krajského súdu 22. októbra 2014 (podľa pečiatky na poštovej obálke, pozn.), z čoho vyplýva, že táto bola podaná po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné odmietnuť ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2014